

קזזזזזז

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

בימינו אלו נתבטלו כל המצוות והשענובים כו'. וכוון שכו'. ישנה
לא רק המציאות דמיונית. אלא גם החתגלות דמיונית. ועשי
צריכים רק לקבל פני משיח צדקתו בפועל פמשו

ורא עמוד 6

ערב שבת קודש פ' וירא, כ"ף מרחשוון
ה'י' תהא שנת סגולה

רפ"א

ידי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

צריכים רק לקבל דהתגלות ד"וירא אליו ה'?"

בימינו אלו נתבטלו כל המניעות והעיוכובים כו', וכיון שכן, ישנה (לא רק המציאות דמשית, אלא) גם ההתגלות דמשית, ועכשיו צריכים רק לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש? • ובהגשה יתרה בדורנו זה – דור השלישי לאדני"ע ולתלמידיו חילי בית דוד, שבו מסתגמת ונשלמת עבודתם של להביא את הגאולה בפועל ממש • כל הענינים וכל הפעולות הדורים בעניני משיח וגאולה, כולל גם באכליתו ושתיתו, שמשתוקק לסעודה דליתו ושור הבר ויין המשומר, עד כדי כך שגם לאחר הסעודה נשאר רעב לסעודה דליתו ושור הבר ויין המשומר • קטעים משיחת ש"פ וירא, ה"י מר-חשוו ה'שתב"ב – מוגה

ידיע", ונאפי"כ לאחר שנתמל ועד שנתממה לנשיא בישראל³ – ההשתדלות המיוחדת בהענין ד"וירא אליו ה'" (לא רק בנוגע לעצמו, אלא גם) אצל כא"א ישראל, כמודגש בהחידוש שלו בסוד ישיבת תומכי תמימים, ישיבה⁴ שלומדים בה "תורה תגלית ותורת הוסידות תממה"⁵, ובאופן שלמרח

• ובהו נתוסף עילוי מיוחד בדורות האחרונים – שנתגלמה סגולתו המיוחדת של ל"ה מרחשוון (שמתבדד משבת פרשת וירא ח"י מרחשוון) בהולדת אדני"ע ביום זה (בשנת כתי"א), שבו "מולו גובי"⁶:
מעניני העיקריים של אדני"ע – כפי שראו כבר בקטנותו, במארי"ל "בציון מציון מקטפי"

- 1) ישיש בהו שני כפ"ן, שהוא רמזו לכתיב ילאה (קוטרס "תורן לנער" ע' 8).
- 2) ירושלמי י"ה פ"א ח"א, ובקמ"ח שם.
- 3) לאחר הסתלקות אביו, אמו"י מוה"ש ב"א תשי"ד תרס"א* – שבטנה זו החזיקה שנת המאה ועשר לחתולת נשיאותו.

* והזמירה שמתחבר האשון שאמרו ברבים (בלי"ב דוד מסוכנת תת"א) הוא ד"ה כתי יתנו יד (קוטרס "תורן לנער" ע' 11)

ד"מלממת בית דוד" לכסל את אלו שייחופו אויבי ה' ויחופי עקבות משיח"ד", ומאז כבר "יכלו כל הקיצקי" ונתגם שהדבר תלוי בשבועה, הרי כבר העיד כ"ק מו"ח אדמו"ר שכבר עשו תשובה, וכמו"פ, וכבר סיימו גם לכתוב את הכפתורים, ואחזים כבר פרה העשירית שעשה משיח צדקנו, בגאולה האמיתית והשלימה.

(משיחת ש"פ תשא החדש"י - חנוכה)

"דיין נצח" האמיתי והעיקרי

ובראי שמונחים כל המניעות ועיוכובים כו' ואם עדיין נשאר איזה רשם מהם, ועד שזוכים ליידון נצח"י האמיתי והעיקרי – נצחונם של "חילי בית דוד" להביא את הגאולה האמתית והשלמה ע"י דוד מלכא משחיה בפועל ממש, למטה מעשרה ספחים, ותיקף ומיד, באופן ד"אחישנה", "לא עיכבו המקום כהרף עין".
(משיחת ש"פ וירא, ה'תשס"ח - חנוכה)

בעל יום הזהולדת

בקשר עם ל"ה מר-חשוון, יום הולדתו של כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע שחל בשבת זו, מובא בהו צילום (מוקטן) מהנהגת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת ש"פ וירא כ"ה מ"ח ה'תשמ"ז (כקביעות ש. ז.). כמו"כ מובא צילום מה"פתח דבר" לשיחה זו. (השיחה נדפסה בלקו"ש חכ"ה עמוד 312)

להלן פענוח הכתי"ק:

על מה שכתבו בשיחה "בעל יום הולדת" כתב הרב: **כשכותבים בעל יום "הולדת" – פי' סתם, הנוול בר"ה, ביום ב' בשנה וכו' וראה בנוסח דלכתב"ד.**
ב"פתח דבר" כתב הרב את התאריך: **מוצאי"ק כף מ"ח ה' תתא זו שנת משיח.**

ידועה שיחת כ”ק מ”ח אדמו”ר נשאה

דורנו, **”מנהל פועל** דישיבת תומכי תמימים”¹⁷ בקשר להת”סידות ישיבת תומכי תמימים המדינה ה’ שבה חזר וביאר את השיחה של אבני, כ”ק אדמו”ר (מהר”ש”ב) נ”ע, **”מיסד העיבה**, ע”ד תפקיד המיוחד של תלמידי ישיבת תומכי תמימים, ותוכן הדברים – שתלמידי תומכי תמימים הם ”חיללי בית דוד”, שתפקידם ושליוחתם לצאת ל”מלחמת בית דוד”, כללות בעולם את הגלוי אור דמשיח בן דוד, ע”י הפצת המעיינות חוצה, מבלי להתפעל מאלו ”אשר חרפו אויביו”¹⁸ אשר חרפו עקבות משחך”¹⁹.

דבר ברור **שיצאנו** במלחמה זו, שהרי ”מה כתיב בתרי, ברוך ה’ לעולם **אמן ואמן**”, לשון של שבעה, שבעתו של הקי”ת, כבכול, על הנצחון ”דלמלחמת בית דוד”²⁰.

(מש”ח סי’ ט”ז דברים החדשים” - תנ”ח)

תקופה זו נסת”מה כבר

תלמידי הישיבה נקראים **”תמזינים”** ע”ש שלומדים ”תורת ה’ תורה הגלית תורת החסידות **תמזינה**”, ולא עוד אלא שהלמוד דפנימיות התורה הוא בהנהגה והשגה ”כללמוד הסוגיות בנגלה דתורה”, ששל האם מתייחד עם השכל דפנימיות התורה, ב”יחוד נפלא שאין יחוד כמותו ולא לערכו נמצא כלל בשפתינו”²¹ (כולל גם ש”והיו לבשר אח”כ שבנישואין), מעין רדוגות הכנה להעמקד ומצד דיונות המשיח ש”יהיה כל ישראל חכמים גדולים ויודעים דברים הסתומים וישגו דעת בוראם כ”י”²².

וגם (ולכן) נקראים **”חיללי בית דוד”** שמנצחים את המעמד ומצב ד”הרפו עקבות משיח”²³, ופעלים התגלות וביאת משיח בן דוד באופן ד”ברוך ה’ לעולם אמן ואמן”²⁴,

המלחמה כנגד צד הלכותה ה”.

הנה האמונה צריכה גם היא התחזקות בכל מיפן לאמן, והתעוררות מיוחדת שלא תשאר בבתי” מקיף כי אם תמשול בכל הכחות ובחושבה דיבור ומעשה בפועל בחיים היום יומיים.

והוי יתנו באמונה השלמה, ויקיים העירוד כמי צאת מאר”צ, שבכות האמונה נגאלו אבותינו ממצרים, אאנו נפלאות בעולא דלדן.

(מא”ק כ”ק אר”ש ח”ג ט” דסח)

התמזינים לא ערכו חשבונות

וכשם שתלמידי התמזינים עשו זאת כבר, שכאשר הרבי אמר להם לנסוע לעיר השדה, הם לא התענינו עם האבא או עם החותן והחותנת, והם גם לא ערכו חשבונות שכאשר למדו יותר זמן בישיבה יתוסף להם בדיעה – כיוון שידעו שהם ח”ילים, ולחיל אין שום עניין מחוץ למילוי פקודת המפקד.

הקיב”ה הרי לא נשאר בעל חוב כלל, ובגלל המסירה ונתנה שלהם לרב, הם הצליחו בשליחותם וגמנו נחת-רה”ר לרב, נוסף על ההצלחה בענייניהם הפרטיים, בין בגשמיות ובין ברוחניות.

כל זה הרי לא יותר משיעור כנגד מידה”²⁵, והרי ברכתו של הקיב”ה היא ”כמה פעמים ככה”, וגם זה יתגלה בקורב ש”הקיצו ורנו שוכני עפר” והוא – הרב – בראשם, ויולד את כולנו, ותלמידי התמזינים שהתמסרו להוראותיו בראש, לקראת משיח צדקנו במהרה בימינו.

(מש”ח סי’ שס”ד החדשים” - בלדו תנ”ח)

דבר ברור שיצאנו במלחמה זו

הרמב”ם בתלכות מלכים ומלחמות ומלך המשיח”²⁶: ”לחם מלחמות ה”²⁷ עד ש”יצאו” כמרומז גם בהמשך הכתובים ד”אשר חרפו עקבות משיח” – ”ברוך ה’ לעולם **אמן ואמן**”²⁸, ש”אמן” (ונאכ”כ ב”פ אמן) מורה על הוצאתו במלחמה”²⁹ שע”י נעשה ביאת וגילוי דוד מלכא משיחא בפועל ממש.

ובהדגשה יקירה בדרונו זה – דור השלשי”³⁰ לאר”ע ולתלמידי ח”ילי בית דוד, שבו **מסת”מות** ו**נשלמת** עבודתם של ח”ילי בית דוד להביא את האגולה בפועל ממש ע”י דוד מלכא משיחא, וכדב”כ כ”ק מ”ו”ה אדמו”ר נשיא דורנו בחיים חיותו בעלמה דין **שכבר נסת”מה** ו**נשלמה** כל העבודה, ועומדים מוכנים לקבלת דוד מלכא משיחא, ונאכ”כ לאחרי המשך העבודה דח”ילי בית דוד בהצטר המעיינות חוצה במשך ארבעים שנה, באופן ש”נתן ה’ לכה לב לדעת ועינים לראות ואתים לשמוע”³¹.

ובהרדנו זה נמצאים כבר בשנת הצד”ק – לאחרי סיום שנת הפ”ט, הקשורה עם מזמור פ”ט, שסודו וחותמו ”אשר חרפו עקבות משיח”³², ”ברוך ה’ לעולם אמן ואמן”³³ גמר הוצאתו דלמלחמת בית דוד, ומתחילה התקופה

16 רמ”ב לא, ב.

17 שחת שמ”ח תרס”א – ל”ק”ח ד”ד תשנ”ב, וואלי.

18 תלמי פ”ט, א.

19 ספ”א.

20 שם, ג.

21 ראה נ”ח בסופה, וש”י.

22 ל”ק”ח פ”ט, א. עטרת יקנית **בני בני”ם** (משל י”ג, ג.

והוא אבות פ”י, ה’ ב”ד פס”ג, ב. לא ימלוך מפיך ומפי זרע ומפי זרע זרעו ג’ מעתה ועד עולם” (שע”י נט, כא.

והוא ב”מ פ”ה, א.)

23 תבוא כט, ג.

תורת החסידות הוא ”בעיני חסוב להבינה ולהסבירה לעצמו כלימוד חסידות בגלוי שבתורה”³⁴ ש”החסידות יבנו כמו שמבנינים ענין בגולה”³⁵ – שע”י נעשה (מעין רדוגמת) הענין ד”יירא אליו ה”³⁶, שעניני **אלקות** המתבארים בתורת החסידות”³⁷ (ידע את אלקי אב”ד”³⁸) באים **בראיות עיני השכל**.

ועוד והוא העיקר – שדו”ה ההכנה לגאולה האמאנית והשלימה ע”י משיח צדקנו”³⁹, שאז הרי לימוד פנימיות התורה (דיעת אלקות) בתכלית השלמות, כמ”ש”⁴⁰ ”שקני מניקות פיה”⁴¹, ”שיהי’ הדיבור עמו פה אל פה”⁴², כיון ש”תורה חדשה מאתי תצא”⁴³, ”מאת”⁴⁴ משיח, ולימדה הרי באופן ש”לא למדו עוד איש את רעהו ג’ כי כולם ש”⁴⁵ **אות”**”⁴⁶, ויתרה מזה, באופן של ראי, ”יירא אליו ה”⁴⁷, ”הרי עניך וראת את מורד”⁴⁸ ברא” חושיית.

וגם ענין זה מודגש בפעולותו של אר”ע ביסוד ישיבת תומכי תמימים – כמבואר בשחתו הידועה”⁴⁹ בענין ”כל היצא למלחמת בית דוד”⁵⁰, שתלמידי תומכי תמימים הם ”ח”ילי בית דוד” שיצאיים למלחמת בית דוד נמד אלו ”אשר חרפו עקבות משיח”⁵¹, ובלשון

8 שם ע”כ.

9 שם ע”כ.

10 ובפ”ט במאמרי החסידות שלי, שבהם בולט תורוש בתוך החבת המאור בהנהגה והשגה, ועד שנקרא ע”י חסידים הראשונים במונח ”המבנים” של תורת החסידות” (לקי”ח ח”ב קפ”ג, א. והוא גם ספ”ח-שחת תש”א ח”א ע’ 117-8).

11 דח”א פ”ח ט. והוא תהיה קי”א קנ”ג, ב. ועוד.

12 ראה אה”ק דהב”ש”ל הידועה – ש”ש” בתחלתו, ובליב”מ.

13 שד”ש א, ב ובפ”ש”י.

14 צדור תמור עה”פ.

15 ישע”י נ”ג, ד. וק”ח” פ”ג, ג.

ימי חייו . מתגלה ומאיר . ופועל ישועות בקרב הארץ³²⁶; וכן הכתר החדשים שלאח"כ עד לסיגמה של שנת הצדק³²⁷ בשלישי ע"י המלך כוננוהו", בנין בהתק"ם השלישי ע"י המלך המשיח, "מלך מבית דוד"³²⁸ (ש"זכה ככתב מלכות . . . לו ולבניו . . . עד עולם³²⁹) ש"כונה המקדים"³³⁰ – נתקף ומיד ממש . כיון שכבר נתקיים מ"ש³³¹ "כפי שבקשו את ה' אלקיהם ואת דוד מלכם"³³² (כפי שאמרנו בקידוש לבנה החדש מרחשוון³³³, ובתוספת "אמן³³⁴", שמורה על הקיום בפועל ממש³³⁵).

ועוד והוא העיקר:
נוסף על המבואר לעיל שקיימת מציאות של משיח בביצוע משיח (ברי' החדה) שבכא"א מישראל, קיימת גם מציאות של משיח כפשוטו (חדדה הכללית) – כדוע ש"יבל דור דור נולד א' מזוע החדה שהיא ראוי להיות משיח לישראל³³⁶, א' הראוי מצדקתו להיות גואל, ולכשיגיע הזמן יגלה

השייכות למאמר צד"ק, שסיגמו וחיומו ז"יה נועם ה' אלקינו עלינו ג' ומעשה דינו כוננוהו", דקאי על בית המדקש דלעתיד³³⁷, "מקדיש ארני- כוננו דילי"³³⁸.

. . . ויש להוסיף, שכיון שחדש מרחשוון הוא החדש הראשון לעבודה בעולם לעשות לו ית' ז"רה בתחונתוים, ה"ה נולל גם החדשים שלאחיו, ובמילא, כ"ף מרחשוון, הכתר דמרחשוון, כולל גם הכתר החדשים שלאחיו: הכתר החדש כסלו, שסיגמו בימי חנוכה, תוכת המזבח והמקדש³³⁹, ונס השמן, שקשור גם עם פנימיות התורה, שמן שבתורה³⁴⁰, שנגמלתה בתורת החסידות שבתורה³⁴¹; הכתר החדש טבת³⁴² – ז"רה שהתקן נחה מן הזמן³⁴³, שרומנו על התנאה דהתקן שלמלכה, יש האמיתי, מתהוץ שלמטה, יש הנבראי; והכתר החדש שבט³⁴⁴, שהעשייתו שבו יום ההלילה של כ"ק מו"ח אדמו"ר, ש"כל³⁴⁵ מעשייו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל

31) ראה לקה"ש חטי"א ע" 382 ואילך.

32) חודש ה"א (לעשית עשר חודש"י) – שקשור עם ברי' הכתר שלמלכה מעשר ספירות.

33) תנא אחי"ק ס"ז-ז"ח.

34) ובכ"ף בו נשלמו עשר ימים (מספר שלם) להעליף והשלימות דלשירי שבת.

35) בבלתי חודש ניסן – בינם עשתי עשר יום, שקשור עם ברי' הכתר (כ"ל חולק 32).

36) תמל"ם ה"ל מלכים ספ"א.

37) שם פ"א ה"ז.

38) שם פ"א.

39) חושב ג' ה'.

40) ראה סה"ש תשי"ב ח"א ע" 66 ואילך.

41) ר"ת א"ל מלך נאמן (שבת קט"ז, ב' סנהדרין ק"ז, ט"ל ואילך).

42) ראה חז"א ג' מוה"ש א"א לסנהדרין שם.

43) פ"י הפרטורא למילת רית.

24) מדיש תהלים קה"א.

25) בשלח טו, יג.

26) להעיר ממש במדרש (ל"יש מ"א רמז קפ"ד) ש"יב"ה בבסלו נגמר מלאכת המשכן וישה מקול עד אחד בניסן . . . ומעלת הפסד כסלו שגמרה בו המלאכה, אמר הקב"ה על לש"ם, מה שלם לו קב"ה' תונת השנומא"³⁴⁷, ומסיים: "יבן מרחושו (שבו נשלם בנין בית ראשון ולא נפתח עד לחודש תשרי שלאחיו) עתיד הקב"ה להשלים לו"³⁴⁸ – בהונת בהתק"ם השלישי שחת"י בחדש מרחשוון.

27) ראה בארובה אמ"ב שער הק"פ מ"ד ואילך: ועוד.

28) כולל ובמיוחד פ"ף שבו נשלמה הגאולה ד"יט

29) ולהעיר, ש"פ"ף בו הוא יום ההלילה הדומים ז"ל, שסיים והותם ספר ההלכות שלו הוא בהלכות מלך המשיח.

30) מגלה ג' א, 11.

נפשות. והלואי שתפקיע את עצמן.

ומבאר בזה כ"ק מ"י"ח אדמו"ר הכ"ימ בשיחתו (אות מ"יג): הנה עם איז אמת – אבער עם איז שלא במקומו ... והא קען א סאלדאט – ער קען נאר יסיין און גייט מיט משיחת נפש ... מיט שמחה און דאס מאכט אים פאר א מניח.

אין איש החיל עושה את קנה רובה וגם אין זה בכלתו אינו משיג בשכלו איך יורה הקנה רובה בפרט וטכניסי המלחמה בכלל, אבל מוסר הוא את נפשו ותצונו למפקד המלחמה ועושה את זה בשמחה ואז הוא דוקא המנוח. וכמחש רואים שהיסוד לכל זה היא האמונה שפאמין בראש כל מפקדי המלחמה הוא המלך הנשיא, במלחמה הרחנית הלינו תמיש מנהיג הדור. ובדורנו בפרט – הוא כ"ק מ"י"ח אדמו"ר הכ"ימ, שהורה והעמיד את כל אחד ואחת מאתנו במקום מיוחד בשדה

24) מדיש תהלים קה"א.

25) בשלח טו, יג.

26) להעיר ממש במדרש (ל"יש מ"א רמז קפ"ד) ש"יב"ה בבסלו נגמר מלאכת המשכן וישה מקול עד אחד בניסן . . . ומעלת הפסד כסלו שגמרה בו המלאכה, אמר הקב"ה על לש"ם, מה שלם לו קב"ה' תונת השנומא"³⁴⁷, ומסיים: "יבן מרחושו (שבו נשלם בנין בית ראשון ולא נפתח עד לחודש תשרי שלאחיו) עתיד הקב"ה להשלים לו"³⁴⁸ – בהונת בהתק"ם השלישי שחת"י בחדש מרחשוון.

27) ראה בארובה אמ"ב שער הק"פ מ"ד ואילך: ועוד.

28) כולל ובמיוחד פ"ף שבו נשלמה הגאולה ד"יט

29) ולהעיר, ש"פ"ף בו הוא יום ההלילה הדומים ז"ל, שסיים והותם ספר ההלכות שלו הוא בהלכות מלך המשיח.

30) מגלה ג' א, 11.

בבית המשיח בכל תפקיד, אלא עוד זאת, שהם ישפיעו גם על בני"י שבסיבותם להאמין ולהכות כבית המשיח (שרו תפקידים של תלמידים ישיבת תומכי תמימים – להיות "ערת להאלי").

ומסיים במאמר התהלים – "ברוך ה' לעולם אמן ואמן", שהוכיחו בניחון מלחמה זו ושהו התנוק של תיבת "אמן", כדאיתא בסוף נר"י דעניית אמן היא בדוגמת "בביתים וצוחים"³⁴⁹. ולא רק נצחון באופן שמבטלים ההתנגדות החריף נגד "עקבות משיח"³⁵⁰, אלא שהמנגידים עצמם נתפסים לטוב.

(משיחת ח"י אגול ה"תשע"ז - בבית חומה)

הוסד היא האמונה בנשיא הדור

והנה פשוט הדבר אשר כדאי להחיות אחרים צ"ל בעצמו חי. וכאן מוצא היצר מקום לפיתוינו בטענה מי אתה ומה כחד להחיות

קטע נוסף משיחתו הידועה של כ"ק אדמו"ר (מהח"ש"ים) נ"יע מיום שמיח"ית תרס"א:
היוצא למלחמת בית דוד כותב גט כריתות לאשתו.

הסדר בגשמיות הוא שעל איש הצבא להיות בריא, לא רק שלא יהי' בעל גוף, כי אם בריא אולם במ"ח אברים וש"ח גזדים, שכן, כדאי שאיש הצבא יוכל להיות בן חיל – עליו להיות בריא, כל הסדר בגשמיות, ומפל שכן ברוחניות. לא מספיק מה שהוא אינו בעל גוף במ"ח אברים שהם רמ"ח מצוות עשה, ובש"ח גזדים שהם ש"ח מצוות לא-תעשה, עליו להיות בעל כוח וחזק בעבודת הש"ת וברית שמים.

חסידות קולאת לחזק זה בשם "איומן". איתן פ"י חזק וקשה. בחזק ישנו כמה דוגות – חזק וחזק יותר, ואילו בקשיות אין דוגות, זה קשה שאין קשה הימנו, ז"א שהקשיות בריאת שמים היא במזד כזו של החיות שבעולם לא יזיזוהו ממקומו בתורה ועבדה, היינו בעל מסלול נפש אמיתי, ועום מניעות, עינבנים ונסיונות לא יפריעוהו בעבודתו. איש צבא כזה הינו בן החיל במלחמת בית דוד שיכול להציל – ואכן יציל – את מצב בני ישראל מידיו אויבי ה' וחופי עקבות משיח, על ידי הרבצת התורה בריאת שמים ועל ידי התעוררות לתשובה.

קורים, ואין על מה להמתין עוד, מפנין שנמצאים כבר בסמיכות ממש לי"אותו הזמין" ש"לא יהי שם... מלחמה".
(משדות שי"פ וי"ד ה"חש"ח" - בבתי תורה)

השלחות של התמימים: להציל את המצב של כל ישראל

... בהמצאנו בחושך דעקבתא דמשיחא, כאשר "יהחושך כסח ארץ וערפל לאומים", לא ניכר לכאורה שמתקדמים אנו יותר ויותר למצב של גאולה, ועד שישנם כאלו החושבים שתהי' לילות "אדירות ימים" ר"ל...

ומשום כך לא נמנעים מללחום עם כל דבר ורחי בשביל השגת יותר גשפיות, כי אילו האמינו אשר משיח בא "אוי" ממש – שבבואו יגולה לעין כל שאפתת המציאות של כל נברא היא **הוללות** השופעת בו – מה מקום ללחום נגד הוללותו?^[1]

וזהו ההוראה משיעור תהלים דים י"ח בחדש, שבסופו מודבר אודות אלו אשר **חרפו** עקבות משיח, ולא זו בלבד שאין מהכים שמשיח יבוא "נאוי" ממש (וי"אט אט קומט משיח) כי נמצאים אנו ב"עקבות משיח", אלא עוד זאת, הם **מחרפים** "עקבות משיח".

וזאת היא השליחות של תלמידי ישיבת תופכי תמימים (שנתייעדו ביום חיי אלו, כ"ל) – וכשיחת כ"ק אדמו"ר מהרשי"ב נייע הידועה "כל היוצא למלחמת בית דוד כותב גט בריתו לאשתו" וש"כ מתי"א אדמו"ר חזר עלי' גם פה בארצות הברית בקשר להתייעדות ישיבת תופכי תמימי תוצאת הברית] – שהתמימים יצילו המצב של כלל ישראל מאלו "אשר חרפו עקבות משיח".

ללא זו בלבד שאצלם מאירה האמונה

הסוג ד"אשר חרפו עקבות משיח" אינם "אויבד ה" – אדרבה, הם הודים לומדי תורה ופיקימי מצוות, אלא שאינם יכולים לסבול שיהודי אומר "אט אט קומט משיח", מכיין ששומעם כבר את פעמי "עקבות משיח"...

וזרי אפוא "מלחמת בית דוד" בימינו אלו – לכסל את הענין ד"אשר חרפו עקבות משיח", וזאת – עיי' הפפת המעינינות חצה' היינו, שרצא מדי' אמות שלו, אפילו כאשר ד' אמתיו ב"ליבואוויטש"... והולך למקום ה"חצה", ששם נמצאים אלו "אשר חרפו עקבות משיח", ושם מפיע את מעיינות החסידות!

ופשיטא, שכל זה צריך להעשית בדרכי נועם ובדרכי שלום, אבל – באופן של מלחמה, היינו, שהולך בתוקף, וללא כל פחד, ועד שאינו חושב ומרהרד כלל אודות סנות המלחמה, כדי שלא יבוא לעבור על הציווי ד"אל יד לבבלם גוי" (כפ"סד הרמב"ם), וביחד עם זה – כאמור – בדרכי נועם, ובדרכי שלום, ואז מצליח לפעול באופן המתאים.

(משדות שי"פ מרחשון ה"חש"ח" - בבתי תורה)

דר האחרון ומלחמה האחרונה

... דרנו זה הוא הדור האחרון לפני הגאולה, דור שתפקידו להלחם עם אלו "אשר חרפו עקבות משיח", ועיי' – להביא את הגאולה האמתית והשלימה עיי' משיח צדקני, ובשביל שהי' הנצחון במלחמה זו – פתחתם ומגלים את כל האצרות הלי קורים, עד לאופן של בוצר?²

בדור זה מתחלת המלחמה האחרונה, "מלחמת בית דוד", שתפקידם להלחם עם אלו "אשר חרפו עקבות משיח", ולכן, מוכרחים לבלות ולבצר את כל האצרות הלי

שגם לאודי הסעודה נשאר **ועב** לסעודה דליתו ושור הכר ויין המשומר, ובמילא, טוען להקב"ה שאינו יכול לקיים המצוה ד"אבלת **ושבעו** ובדרכי⁶⁰ **לאמתתה** עד שהקב"ה ישיבנו על שולחנו להסעודה דלעתיד לבוא, ותיכי ומדי מלא הקב"ה בקשתו – **בהסעודה דיום השי"ש**⁶¹ (ובפורי סעודה שלישית הקשורה עם גאולה השלישית וביהמ"ק השלישי⁶²)

פרשת וירא, כדרשת חז"ל⁶³ "מאי דכתב בפ"שת וירא⁶⁴ וימדל הילד ויגמל, עתיד הקב"ה לעשות סעודה לצדקים ביום שיגמל חסדו לזרעו של יצחק, לאחד שאכלין שותיו .. אומר לו (הקב"ה) ליד טול (כוס של ברכה) ובך, אומר להן אני אבדך ולי נאה לבך, שגאמרי⁶⁵ כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא".

והענין – שכל זה יהי' בגלוי ובפועל ממש, "מראה באצבעו ואומר זה"⁶⁶, והנה זה (המלך המשיח) בא"⁶⁷, והנה כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דרנו ("הקיצו רדנוו שרכוני עפ"י"⁶⁸), והנה אלקינו זה גו' זה הילי קוינו לו נגילה ונשמחה בישועותנו⁶⁹, שמחת הגאולה האמתית והשלמה בגלוי ובפועל ממש שאז מברכים עללי: "שתחיינו וקיימנו והמעינו לזמן הזה".

העולמים.

- 51) ואה לקי"ש תכי"א ע' 84 ואלק. ושי".
- 52) פסחים קט"ז, ב.
- 53) כא, ת.
- 54) תהלים קט"ז, ג.
- 55) ואה תענית שם. שמו"ד ספ"ג פרי"ש בשלח טו, ב.
- 56) שר"ש" ב, ת. ובשש"ח עה"פ.
- 57) ישעי' כ"י, יט.

אלו חשי"ת וישלחו כו"⁷⁰, ואילו לא היו מתעוררים ענינים בלתי רצויים המונעים ומעכבים כו', הי' מתגלה ובה בפועל ממש.

ועי"פ הודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דרנו, משיח⁷¹ שבדרנו, שכבר נסתיימו ונשלמו כל עניני העבודה ועומדים מוכנים לקבל פני משיח צדקני, הרי, בימינו אלו נתבטלו כל המניעות והיעוכובים כו', וכיון שכן, ישנה (לא רק **המצאות** דמשיח, אלא) גם **התגלות** דמשיח, ויכשיו צריכים רק **לקבל** פני משיח צדקני בפועל ממש!

ובסגנון דפישת השביע – שצריכים רק **לקבל** ההתגלות ד"צירא אלי ה"⁷², הן בנוגע לבב"י (אליל), והן בנוגע לכל העולם.. בפועל ממש, בעולם העשי' הגשמי, כמ"ש "ידיע כל פעול כי אתה פעלת", שבכל דבר שבעולת רה"י וכל ש"אתה פעלת", ועד ש"לעיתיד לבוא תאה צווחת כו"⁷³, וגם בדומם, "אנן מקור תועיק⁷⁴, ועאכו"כ בנוגע לבב"י שמכריזים וזועקים "הנה אלקינו זה"⁷⁵.

וכיון שכן, מובן, שכל הענינים וכל הפעולות החרדים בעניני משיח וגאולה, כולל גם באכילתו ושתיתו, שמשותקים לסעודה דליתן ושור הכר ויין המשומר, עד כדי כך

74) ואה שו"ת חת"ס חו"מ (ת"ז) בסופו (ש"ח), והאה שו"ח פתא השדה מעי האל"ף כלל ע'י. ועוד.

75) הידיה הכללית, שמאירה ומתגלה בנשמתו של נשיא חזו, שכולל את כל נשי" שבו"ד (ואה ד"ה פדה בשלים בשערי תשובה ללאהמא"צ פ"א"ב).

76) מרדכי תהלים מזמור עג בסופו.
77) בתקור ב, יא.
78) ישעי' כה' ט. וראה תענית בסופו.
79) עקב ת, יח"ד.

80) ששייכת להגאולה, כמ"ש בברכת המזון (זיום חשבת"⁸¹ "והאנו... בהמת ציון עירך ובבין ירושלים עיר קיש", "הרחמן הוא יתחלה ליום שבת ומתנה חליה

כבר עבר הזמן ד"בעתה" כו"כ פעמים

.. כדי לפעול את הגאולה האמיתית והשלימה – יש לפעול את ענין השלום בכל העולם כולו, עד שלא ישאר ניצוץ אחד בלבד, אפילו ניצוץ הכי קטן, שעדיין לא התברר וממנו בארוכה ב"שערי אורה" אודות החילוק שבין ב' אופני הגאולה, "בעתה" ו"אחישנה" – שיש עילוי בגאולה "בעתה" שאז נפעל בירור כל ניצוצות הקדושה בתכלית השלמות.

כאשר הגאולה היא באופן ד"אחישנה", מתוך מהירות כו" – הרי יתכן שיהיו כמה ניצוצות שילכלו לאיבר ח"י, שכן, כאשר **ממהרים** בענין הגאולה, אין פנאי להתעכב ולחפש שמא נשאר ניצוצות קטנים, פחדים קטנים שבקטנים, שיזכרו לפדות ולגאול גם אותם. אמנם, כאשר הגאולה היא "בעתה", בסדר מסודר – אזי מבררים את כל הניצוצות עד שלא נשאר אפילו ניצוץ הכי קטן שלא יפדה ויגאל.

ולאידך, יש גם מעלה בגאולה באופן ד"אחישנה" לגבי הגאולה "בעתה", כמובאר שם בארוכה. ולהעיר, שבמינוני אלו, לאחר ש"כ"ל כל הקיצין" – יכולים כבר לדבר אודות הפעולה ד"בעתה", מכיון שכבר עבר הזמן ד"בעתה" כו"כ פעמים... ובמילא, גם בנוגע לגאולה באופן ד"אחישנה" – הרי במינוני אלו אין מקום לחשש שמא יחסר משהו בשלמות הברורים (ובר שהי' אפשרי בזמן שבו היתה האפשרות ל"אחישנה" לפני "בעתה"), מכיון שגם ה"אחישנה" הוא בזמן ד"בעתה" גופאי;

(משיחת ליל כ"ד מרחשוון ה'תשמ"ו – בלתי מוגה)

שלא ישאר אפיו יהודי אחד שלא יצעה "עד מתי"

תנודד בביאת המשיח אינו ענין שנתחדד לאחריה. . שהי', בכל הדורות מתפללים ומבקשים ב"י על ביאת המשיח, ועד כדי כך, שאפילו **משה רבינו** יקח על זה – "שלא נא ביד תשלח" (ביד אחר . שאין סופי להכניסם לארץ ולהיות גואלים לעוה"ד"), כלומר, משה רבינו יבקש שהגאולה ממצרים תהי' ע"י "גואלים לעוה"ד", משיח צדקנו, ולעאכו"ל בספר תהלים של דוד המלך – ריבוי תפלות ובקשות על הגאולה.

והגע עצמך:

אם בזמנו של משה רבנו ה' צורך בביאת המשיח, גם כאשר ב"י היו במדבר, כשהקב"ה נתן להם כל צרכיהם מן המוכן (ואם היו רוצים, היו יכולים להיות מנותקים לגמרי מאומת העולם) – בזמן הגלות, כשישנם "מלכיות שאינן מניחות להם לעסוק בתורה ובמצוות כהגון", "חחוש יכסה ארץ וערפל לאומים", ובפסח חושך כפול ומכוסף דעקבות משיחה, לאחר ש"כ"ל כל הקיצין" – **בודאי ובודאי מורגש הצורך והמהרה הכי גזול** דביאת

את מוריד", אבל אפי"כ, בשיחה זו התייחס בעל יום ההולדת החרתי אודות מצב שהי' בתקופה מאוחרת יותר, ובכללות – שיש דורות: הדור הראשון – "אשר חפנו אויבך ה'", הדור השני, תלמידיו דור הראשון וממשיכיו דרכם – "אשר חרפו עקבות משיחך", כלומר, שמלחמת בית דוד שייכת במיוחד לאלו שנמצאים בעקבות דמשיחא ממש, שיחו דורנו זה.

ומה מובן, שתפקיד זה הוטל לא רק על אלו שהיו נוכחים בעת אמירת שיחה תי"ל, או אלו שנמצאים במעמד ומצב הדומה למעמד ומצבם של אלו שהיו נוכחים אז, כי אם לכל אלו ששפע שיחה זו הגיעה לאזנם – מתוצאה מצוינו נשיא דורנו להדפיס ולפרסם שיחה זו – שכן, העובדה ששפעו אודות שיחה זו היא בודאי השגחה פרטית, ובלשון המשנה: "כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא בראו אלא לכבודי", ולכן, מהרה חזר הוראה ונתנת – כח מאת נשיא דורנו שגם הם צריכים להשתתף במלחמת בית דוד.

ותוכנה של מלחמה זו – לכטל את הענין ד"אשר חרפו אויבך ה'", ולאחייז – ביטול הענין ד"אשר חרפו עקבות משיחך":

קטע משיחתו הידועה של כ"ק אדמו"ר (מהורושי"ב) נ"ע מיום שמח"ת תרשי"א:

.. בתקופת היוכל של עקבות משיחא צריכים לעבול את מלחמת בית דוד. לופד אני את המאמץ: "אם ראית דור אחר דור ממחרך – צפה רגליו של משיח, ופאי טעמא אשר חרפו אויבך ה' אשר חרפו עקבות משיחך, ומה נתיב בתחיה בלדך ה' לעולם אמר ואמרו" – "אם ראית דור אחר דור ממחרך" – הדור הראשון המחרך הם מוריו בני חספי והחודים המסוננים של חבלת מפיעי השכלה, שיחלבו את דור המחרפים ומגזפים השני שיביא את חבלי משיח בעולם ובישראל. ועל כך צריכים למלחמת בית דוד, לחזק את האמונה בגאולה השלילה על ידי משיח צדקנו ולהקל את חבלי משיח.

(תלום הפיש מאירית מתוך "תורת שלום – ספר השיחות")

לחלם עם אלו "אשר חרפו עקבות משיחך", ולפעול את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, וכפי שמסנים בכתוב (לאחר "אשר חרפו עקבות משיחך") – "ברוך ה' לעולם אמן ואמן", שבה הודיע על ביאת המשיח. ומיה מובן שככל שהולכים ומתקדבים לזמן דביאת המשיח, מודגש עוד יותר תפקידה של שיבת תומכי תמימים – להעמיד "חיללי בית דוד", שילחמו עם אלו "אשר חרפו עקבות משיחך", ופעלו את ביאת משיח צדקנו באופן ד"ברוך ה' לעולם אמן ואמן".

ועד כדי כך מודגש ענין זה – שבמינוני אלו שייך תפקיד זה לכאורה מישראל, כפי שמבאר במ"א בארוכה.

כל אלו ששפעו אודות שיחה זו צריכים להשתתף במלחמה

.. שיחה זו נאמרה אמנם להלמדיים שלמדו בשיבת תומכי תמימים בתקופה התיא, שהם שפעו את הדברים באופן ד"הרי עניך רואת

